

Some Notes on Metzora

M. Hagiga 1:8

הַתֵּר נְדָרִים פּוֹרְחִין בְּאָוִיר, וְאִין לָהֶם עַל מַה שְּׂיִסְמְכוּ. הַלְכוֹת שַׁבַּת חֲגִיגוֹת וְהַמְעִילוֹת, הֵרִי הֵם
בְּהֶרְרִים הַתְּלוּיִין בְּשַׁעְרָה, שֶׁהֵן מְקָרָא מְעֵט וְהַלְכוֹת מְרֻבּוֹת, הַדִּינִין וְהַעֲבוּדוֹת הַטְּהָרוֹת
וְהַטְּמְאוֹת וְעֶרְוֹת, יֵשׁ לָהֶן עַל מַה שְּׂיִסְמְכוּ. הֵן הֵן גּוֹפֵי תּוֹרָה.

The laws of dissolution of vows hover in the air and have nothing to rest on. The laws of Sabbath, festival offerings, and sancta trespas are like mountains suspended by a hair: many laws with scant scriptural basis. Court procedures, sacrifices, purity and impurity, and illicit sexual relations have something to rest on. Surely they are the essentials of the Torah.

B. Hagiga 11a

מקרא מועט והלכות מרובות: תנא נגעים ואהלות מקרא מועט והלכות מרובות נגעים מקרא מועט נגעים מקרא מרובה הוא אמר רב פפא הכי קאמר נגעים מקרא מרובה והלכות מועטות אהלות מקרא מועט והלכות מרובות ומאי נפקא מינה אי מסתפקא לך מילתא בנגעים עיין בקראי ואי מסתפקא לך מילתא באהלות עיין במתניתין:

“Many laws and scant scriptural basis”—A *tanna* taught: there are many laws concerning signs of affliction and tent-coverings¹ with scant scriptural basis. Scant scriptural basis for signs of affliction? There is much Scripture concerning signs of affliction! Rabbi Papa said, this means that signs of affliction have considerable scriptural basis and few laws, while tent-covering has scant scriptural basis and many laws. What practical difference does it make? If you are in doubt about anything concerning signs of affliction consult the Bible, but if you are in doubt about anything concerning tent-coverings consult the Mishna.

Abraham Ibn Ezra, Introduction to the Long Commentary (against the Karaites):

הלא ידעו אם לא שמעו, כי תורה שבכתב מיד אבותינו קבלנוה, וככה תורה שבעל פה מפיהם שמענוה. וחלילה חלילה שהוסיפו או גרעו, על אשר קבלו ושמעו. ואם אין אמת תורה שבעל פה, הנה גם לתורה שבכתב אין מרפא, כי אין בתורה המקדשת, מצוה שלימה מפורשת. כי

¹ That is, impurity incurred when one is within the same enclosed space as a corpse.

לא הזכיר כמה אבות מלאכות ותולדותיהן, ומדות חקות הסֵפֶה ומשפטיהן, גם לא הזכיר הפְּסָחִים, איך הם תלויים בירחים, ואם אביב לא יִמָּצֵא, במה נתרצה? ויש לתמוה כי הכל חייבים בכל שנה להיות שומרים, מאכל חמץ בפסח שיש בו כרת וביום הכפורים; והנה ראינו שמשה רבנו עליו השלום הראנו למבין עם תלמיד, דבר מצורע ואות כל נגע על מתכונתו העמיד, שהוא לאדם אחד ולא יִמָּצֵא תמיד, וזה לאות כי קריאת המועדים היא נתונה לחסידים, וככה מצאנו בחזקיה שנועץ עם הזקנים. והנה המועדים על פי העצה נתונים, כאשר העתיקו אנשי האמונה, הנקובים בשמות במשנה, והשם שנתן להם חכמה, הוא יתן משכורתם שלימה. ולא די לאלה חסרי התבונה, שאין בהם אמונה....

Do they not know, have they not heard, that just as we received the Written Torah from our ancestors, so also did we hear the Oral Torah from their mouths? God forbid that they should have added to or subtracted from what they received! If the Oral Torah is not true, then the Written Torah is incurable, for the Holy Torah does not contain a single commandment that is fully explicated: the categories of forbidden work and their derivatives; the measurements and other rules pertaining to the sukkah; the precise dating of Passover, for if the month of Aviv is undefined, how can it be observed? This is astonishing because everyone is enjoined to observe Passover every year, and consumption of leaven on Passover, like failure to fast on Yom Kippur, carries the penalty of *karet*. Yet Moses set out for everyone from the beginner to the scholar the precise details for the identification of afflictions, which are intended for a single person who is not even around! This is proof that responsibility for determining festival times was given to the pious, as we find when Hezekiah consults the elders [to determine when to celebrate Passover in 2 Chronicles 30:2]. So the festival times are determined by means of consultation, as the faithful, whose names are recorded in the Mishna, have transmitted. God granted them wisdom, and will bestow upon them their full reward. But that is insufficient for the ignorant [Karaites], devoid of faith....

→ “Translating” the Laws of Purity

In the context of the biblical cult, impurity arises out of perceived deviation from a “normal” state, skin eruptions and bodily emissions serving as obvious cases in point. Rituals of purification either signify or effectuate a return from “deviant” to “normal.” The destruction of the Temple and the concomitant end of Temple sacrifice eliminated both the need to remain in a state of ritual purity and the means of attaining that state. The biblical conceptions of normalcy and deviance, moreover, became increasingly obscure or alien to post-biblical sensibilities. As a result, alternative interpretations of the purity laws arose early in the history

of interpretation. The standard rabbinic “etymology” of מצורע/*metzora* is מוציא רע, literally “bringing forth evil,” but idiomatically “spreading slander” (see esp. *Leviticus Rabba* 16). The extent to which “moral” (as opposed to cultic) impurity is a biblical concept remains a matter of debate.

I. Midrash Tadshe 16-17 (excerpts)²

למה גזר על המצורע שישב בדד ובגדיו יהיו פרומים וראשו פרוע והוא עצמו קורא טמא שנאמר והצורע אשר בו הנגע וגו', אתה מוצא על ג' עבירות הצרעת נדבקת לבריות: מקנאת הבל (לשון הרע) כמו שנעשה במרים, מחמדת עושר כמו שנעשה בגחזי, מגובה את עצמו כמו שנעשה בעוזיהו. לפיכך גזר המקום על המצורע שיהא בגדיו פרומים וראשו פרוע כנגד חמדת העושר, וכנגד הגאווה יקרא עצמו טמא, וכנגד קנאת ההבל שאמר דברים על חבירו שלא כן בדד ישב מחוץ למחנה כמנודה. וחשוב הוא כמת שנאמר אל נא תהי כמת, ואומר בעוזיהו בית החפשית, וכמו שנאמר במת ועבד חפשי מאדוניו.

Why does the Torah decree that the *metzora* must dwell in isolation with torn garments and shaved head, calling out, “Unclean,” as it says, “As for the person with a leprous affection...” (13:45-46)? You find that *tzara`at* cleaves to creatures for three transgressions: vain envy (slander) as in the case of Miriam (Numbers 12); greed as in the case of Gehazi (2 Kings 5); and self-aggrandizement as in the case of Uzziah (2 Chronicles 26).³ God accordingly decreed that the *metzora* must have torn garments and a shaved head to counteract greed; and must call out “Unclean” to counteract pride; and must remain in isolation outside the camp as an outcast to counteract vain envy that led to slander. The afflicted person is considered to be like a

² Midrash Tadshe, also known as Midrash Pinhas ben Yair, is a fascinating and unusual work, probably composed in Southern France sometime before 1000 CE. A copy of the Hebrew text may be downloaded [here](#).

³ ¹⁶When he was strong, he grew so arrogant he acted corruptly: he trespassed against his God by entering the Temple of the Lord to offer incense on the incense altar. ¹⁷The priest Azariah, with eighty other brave priests of the Lord, followed him in ¹⁸and, confronting King Uzziah, said to him, “It is not for you, Uzziah, to offer incense to the Lord, but for the Aaronite priests, who have been consecrated, to offer incense. Get out of the Sanctuary, for you have trespassed; there will be no glory in it for you from the Lord God.” ¹⁹Uzziah, holding the censer and ready to burn incense, got angry; but as he got angry with the priests, leprosy broke out on his forehead in front of the priests in the House of the Lord beside the incense altar. ²⁰When the chief priest Azariah and all the other priests looked at him, his forehead was leprous, so they rushed him out of there; he too made haste to get out, for the Lord had struck him with a plague. ²¹King Uzziah was a leper until the day of his death. He lived in isolated quarters as a leper, for he was cut off from the House of the Lord—while Jotham his son was in charge of the king’s house and governed the people of the land.

corpse, as it is said [of Miriam], "Let her not be as one dead" (Numbers 12:11); and of Uzziah, "He lived in isolated quarters (*bet ha-hofshit*)" (2 Chronicles 26:21) as a leper, as it is said of a dead person, "the slave is free (*hofshi*) of his master" (Job 3:19).

וחכמים מושלים טומאת הצרעת בטומאת הרוח והלב. ואלה הם העוזבים יראת המקום ונדבקים בע"ז, כמו ירבעם בן נבט שחטא והחטיא את הרבים וטימא את ישראל בצרעת הרוח, שכן כתיב: וירבעם בן נבט אפרתי וגו' ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה.

The sages liken the impurity of *tzara`at* to impurity of spirit and mind, referring to those who forsake fear of God and cleave to idolatry, like Jeroboam the son of Nebat, who sinned and caused many others to sin, rendering Israel impure with *tzara`at* of the spirit, as it is written, "Jeroboam son of Nebat, an Ephraimite of Zeredah, the son of a widow whose name was Zeruah, was in Solomon's service; he raised his hand against the king" (1 Kings 11:26).

למה נקרא שמו ירבעם, אמר הקדוש ברוך הוא ביני ובין בני הוא עשה מריבה, שעשה את העגל והפריש בני ממני.

Why was he named Jeroboam? God said, because he caused strife (*merivah*) between us, for he made the calf and separated my children from me.

ושם אמו צרועה שהביא צרעת הרוח על העם והסב לבם ממני. אשה אלמנה, האיש שהושיב את עמי אלמנה, שנאמר באיכה היתה כאלמנה. עבד, שעשה לבני עבדים לאומות העולם. לשלמה, שהשלימם לשונאיהם.... וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה, שהרים ידו במלך מ"ה הקדוש ברוך הוא [שהשלום שלו].

"And his mother's name was *Tzeru`ah*," in that he brought spiritual *tzara`at* upon the people and turned their minds away from me. "A **widow**," because he caused my people to dwell like a **widow**, as it says in Lamentations (1:1), "She has become like a **widow**." "In **service**," for he made my children into **servants** to the nations of the world. "Solomon's (*li-shelomoh*)," for he handed them over (*hishlimam*) to their enemies.... And in raising his hand against King **Shelomoh**, he raised his hand against the supreme king, the blessed Holy One, with whom peace abides (*she-ha-shalom lo*).

מה דרכו של נגע שכהן רואה ומסגירו, ואם יראה בו סימני טהרה הוא מטהרו שנאמר והסגיר את הנגע וגו', כך הקדוש ברוך הוא הסגיר ישראל בבבל וכיון שהסגירו הודיעו סימני טהרה, שכן אמר להן נבוכדנצר לחנניה מישאל ועזריה שישתחוו לצלם ולא קבלו, שנאמר לאלהך לא איתנא פלחין, אמר להם המקום אין אתם רוצים לסגוד לו, במקומכם לא היה לכם חששא עלי והייתם עובדים ע"ז, ולאחר שגליתם אתם מתביישין ממני, חייכם אם אתם מתביישין בזה אני גואל אתכם בזה, לקיים מה שנאמר ושב ה' אלהיך את שבותך ואומר תחטאני באזוב ואטהר.

Just as when the priest examines the affliction and quarantines the victim, and undertakes the process of purification if he sees signs of purity—as it says, “the priest shall isolate the afflicted person, etc.” (Leviticus 13:4, etc.)—so also the Holy One quarantined Israel in Babylon. When they were quarantined they showed signs of purity, for when Nebuchadnezzar ordered Hananiah, Mishael, and Azariah to bow to the statue, they refused, saying, “We will not serve your god” (Daniel 3:18). God said to them, you don’t want to worship it? In your own place you had no concern for me and worshipped idols, but after you were exiled you became ashamed for my sake. By your life, if you are ashamed for this I shall redeem you for this, in order to fulfill what is said: “the Lord your God will restore your fortunes [and take you back in love]” (Deuteronomy 30:3); and “Purge me with hyssop [cf. Leviticus 14:4] till I am pure” (Psalm 51:9).

את מוצא שהמצורע חשוב כמת, כשם שטמא בטומאת המת גזר הקדוש ברוך הוא ליקח פרה אדומה ולהשליך לתוך השרפה עץ ארז ושני תולעת ולהזות עליו ביום השלישי ובשביעי ולהיות פרוש שלא יכנס למקדש שבעה ימים, כך צוה למצורע ג' ז' ולהיות פרוש שלא יכנס למקדש ז' ימים, ושיקח שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואח"כ יבא למקדש. ולמה צוה בפרה לעשות כמו במצורע, לפי שמעשה פרה אדומה לא נעשית אלא לכפר על מעשה העגל שהוא צרעת הרוח לפיכך דינם שוה. ולמה ציוה בפרה לעשות בטומאת מת ולא בטומאה אחרת, לפי שהמצורע לטומאת מת איתקש שנאמר אל נא תהי כמת.

You find that the *metzora* is considered to be like a corpse. Just as the Holy One decreed [in the event of corpse impurity] to take a ruddy cow and burn it up along with cedar and crimson stuff, sprinkling it on [the contaminated one] on the third and seventh days and preventing

entry into the sanctuary for seven days (Numbers 19), so God commanded [for the *metzora*] rites on the third and seventh days and separation from the sanctuary for seven days, with reentry to the sanctuary only after the rituals performed with two birds, cedar, and crimson stuff. Why did God command that the ritual of the cow be like that for the *metzora*? The ritual of the ruddy cow was made up solely to atone for the sin of the Golden Calf, which was a form of spiritual *tzara'at*. That is why the rituals of the *metzora* and the cow are parallel. And why did God require the cow specifically for corpse impurity and not for any other impurity? In order to associate the *metzora* with corpse impurity, as it is said [referring to Miriam], "Let her not be as one dead" (Numbers 12:11).

למה ציוה הקדוש ברוך הוא ליקח ב' צפרים לטהרת המצורע, כדי לשחוט אחת ולשלוח אחת. ולמה ציוה לשחוט אחת ולשלוח אחת שכן כתיב ושלח את הצפור החיה? אלא סימן נתן לו הקדוש ברוך הוא לאדם מן הצפרים שהוא מביא, א"ל ראה היאך צפור זו שחוטה וקבורה בארץ, כשם שאי אפשר לצפור זו לזוז ממקומה כך אי אפשר לצרעת לבוא עליו עוד, ושלא תאמר הואיל שהלכה לה ממני ואי אפשר לבא עלי אחזור לקלקולי, הסתכל בצפור המשולחת שהיא חיה וסופה יכולה לחזור, כך אם חזרת מן התשובה סופה לצרעת לחזור עליך.

Why did the Holy One command that two birds be taken for purification of the *metzora*? So that one might be slaughtered and the other set free. And why did God command that one be slaughtered and the other set free, as it is written, "He shall set the live bird free" (Leviticus 14:7)? God provided the birds as a sign for those who bring them: observe how one bird is slaughtered and buried in the earth; just as it is impossible for this bird to move from its place, so is it impossible for the *tzara'at* to recur. Lest you say that the condition has gone away never to return so I can revert to my corrupt behavior, consider the bird that has been freed, which remains alive and would be able to return. Thus, if you renege on your repentance you will end up with a relapse of *tzara'at*.

II. Isaac Caro, Toledot Yitzhaq on Leviticus 14

יש כאן ספק והוא שזה ההתעסקות אינו נאה לתורתנו הקדושה, שאינה מתעסקת אלא בחליי הנפש ולא בחליי הגוף, והצרעת יאות למלאכת הרפואה, שכוונתה היא להודיע דרך בריאות הגוף, ואולם כוונת התורה אינו אלא לתועלת הנפש.

There is a problem here, namely a concern that is inappropriate for our Holy Torah, which is concerned only with spiritual ailments and not physical ones. Skin eruptions are the province of medicine, which is concerned with bodily health, whereas the Torah's concern is with spiritual benefit. [Caro now expounds on the physical causes of ailments on the basis of the humors of classical medicine. He remarks that changes in disposition, such as excessive anger, can bring about an imbalance of the humors.]

ולזה דברה התורה בצרעת לומר שחוליי האדם יש להם שתי התחלות, אחד מצד החומר שנית מצד הנפש, שאף על פי שזה הגוף טוב מצד שיווי מזגו, הנה מצד נפשו כשיפעול שלא כשורה יחלה הגוף, ומזה הצד דברה התורה בחולי הצרעת, לפי שזה החולי בא לו מצד נפשו שהיתה חולה, ולא דברה התורה בצרעת מצד שהוא חולי גופני... ולזה נאמר בפרשה שעברה אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת [וגו'] והובא אל אהרן הכהן, לומר שאינו צריך שילך לרופאים אלא לרופא הנפש שהוא אהרן.

The Torah addresses *tzara`at* to teach that human ailments have two causes, one material (*mi-tzad ha-homer*) and the other spiritual (*mi-tzad ha-nefesh*). Although one's body may be of sound constitution, if the spirit is out of whack the body becomes ill, and it is from that standpoint that the Torah takes up *tzara`at*. This illness arises out of spiritual sickness, and the Torah does not speak of *tzara`at* as a physical disease. That is why it says in the previous chapter, "When a person has on the skin of his body a swelling, a rash, or a discoloration...he shall be brought to Aaron the priest" (Leviticus 13:2). In other words, the person does not have to go to a medical doctor, but to a healer of the spirit, namely Aaron.

ולפי שאין הכל מאמינים זה אמר והובא, והיה ראוי שיאמר ובא אל אהרן, אבל אמר והובא לומר שיביאוהו על כרחו.... לומר שכמו שהחולי הזה לא בא לו מפאת ליחות הגוף שהיו נפסדות, אלא מפאת הנפש שהיתה נפסדת, כן רפואתו לא תהיה רפואה טבעית, שכל הרופאים הטבעיים שיש בעולם לא ירפאו זה החולי.

Because not everyone believes this, it says, "He shall be brought" [cf. JPS "it shall be reported"], whereas it might have said, "He shall come to Aaron." It says "he shall be brought" to indicate that they should bring him even against his will.... Just as this illness has not arisen from a deficiency of the bodily humors, but from a spiritual deficiency, so will the healing be not by a natural cure, for all the physicians in the world would not be able to cure this disease.

On loathing of embodiment:

Epidermal Macabre

-Theodore Roethke (1908-1963)

Indelicate is he who loathes
The aspect of his fleshy clothes, —
The flying fabric stitched on bone,
The vesture of the skeleton,
The garment neither fur nor hair,
The cloak of evil and despair,
The veil long violated by
Caresses of the hand and eye.
Yet such is my unseemliness:
I hate my epidermal dress,
The savage blood's obscenity,
The rags of my anatomy,
And willingly would I dispense
With false accouterments of sense,
To sleep immodestly, a most
Incarnadine and carnal ghost.

The Collected Poems of Theodore Roethke (NY: Anchor Books, 1975), p. 18